

32004D0191

L 60/55

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKEJ ÚNIE

27.2.2004

ROZHODNUTIE RADY

z 23. februára 2004,

ktorým sa ustanovujú kritériá a praktické opatrenia na náhradu finančného rozdielu vyplývajúceho z uplatňovania smernice 2001/40/ES o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych občanov tretích krajín

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

v článku 5 zmluvy. V súlade s princípom proporcionality uvedenom v článku, toto rozhodnutie nezasahuje nad rámec toho, čo je nutné pre dosiahnutie tohto cieľa;

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 63 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

(5) toto rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady vyjadrené najmä v Charte základných práv Európskej únie. Toto rozhodnutie sa snaží zabezpečiť najmä úplné rešpektovanie ľudskej dôstojnosti v prípade vyhostenia alebo odsunu, čo je vyjadrené v článkoch 1, 18 a 19 charty;

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) Európska Rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 opätovne potvrdila svoje predsavzatie vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Na tento účel sa má spoločná európska azylová a migračná politika zamerať na spravodlivé zaobchádzanie s príslušníkmi tretích krajín, ako aj na lepšie riadenie migračných tokov. Tieto ciele potvrdila Európska Rada v Laeken 14. a 15. decembra 2001 a Európska Rada v Seville 21. a 22. júna 2002. Osobitne bola zdôraznená potreba boja proti nelegálnej imigrácii, ako aj prijatie príslušných opatrení na podporu návratu osôb, ktoré nemajú legálny pobyt;
- (2) uplatňovanie smernice 2001/40/ES ⁽¹⁾ môže mať za následok finančný rozdiel, ak rozhodnutia o vyhostení napriek snahám vykonávajúceho členského štátu nie je možné uskutočniť na náklady dotknutého príslušníka tretej krajiny alebo tretej strany. Preto je potrebné prijať príslušné kritériá a praktické opatrenia na dvojstranné odškodnenie;
- (3) toto rozhodnutie má taktiež tvoriť základ pre ustanovenie kritérií a praktických opatrení potrebných na vykonávanie ustanovení článku 24 schengenského dohovoru;
- (4) cieľ navrhovaného postupu, a to zdieľanie finančných nákladov na spoluprácu medzi členskými štátmi pri vyhostení príslušníkov tretích krajín v prípade vzájomného uznania rozhodnutí o vyhostení, nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty a vzhľadom na účinky tohto postupu, a z dôvodu, že je možné tento cieľ účinnejšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva, spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity uvedenom

- (6) v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskej únie sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, a preto ním nie je viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Keďže toto rozhodnutie vychádza zo schengenského *acquis* podľa ustanovení hlavy IV tretej časti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva v rozsahu, v ktorom sa vzťahuje na príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky pre krátkodobý pobyt, ktoré sú uplatniteľné na území členského štátu na základe ustanovení schengenského *acquis* v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu, Dánsko sa v lehote šiestich mesiacov od prijatia tohto rozhodnutia Radou rozhodne, či ho bude vykonávať vo svojom vnútroštátnom práve;
- (7) pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje zmenu ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzatvorenej 18. mája 1999 Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom, ktorá sa týka pridruženia týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis* ⁽²⁾, v rozsahu, v ktorom sa vzťahuje na príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky pre krátkodobý pobyt, ktoré sú uplatniteľné na území členského štátu na základe ustanovení schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 v bode C rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých opatreniach pre uplatňovanie tejto dohody ⁽³⁾;

(1) Ú. v. ES L 149, 2.6.2001, s. 34.

(2) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

(3) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (8) v súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, Spojené kráľovstvo oznámilo svoje želanie zúčastňovať sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie vykonáva aj ustanovenia článku 24 schengenského dohovoru, v súlade s článkom 7 smernice 2001/40/ES nebude mať vplyv na Spojené kráľovstvo;
- (9) v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, Írsko sa nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia a nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu;
- (10) táto smernica predstavuje akt, ktorý vychádza zo schengenského *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 odseku 2 aktu o pristúpení z roku 2003,
- c) denné diéty misie pre sprievod. určia sa v súlade s platnými vnútroštátnymi zákonmi a/alebo praxou;
- d) náklady na ubytovanie sprievodu. zahŕňajú skutočné náklady na pobyt osôb v tranzitnom priestore tretej krajiny a na ich úplne nevyhnutný krátkodobý pobyt s cieľom realizácie ich misie v krajine pôvodu. Na účely náhrady nákladov početné zloženie sprievodu nepresiahne dve osoby na navrátenca, ak na základe hodnotenia vykonávajúcего členského štátu a po dohode s vydávajúcim členským štátom nebudú potrebné početnejšie sprievody;
- e) náklady na ubytovanie navrátenca. zahŕňajú skutočné náklady na pobyt v primeranom zariadení v súlade s platnými vnútroštátnymi zákonmi a/alebo praxou vykonávajúcего členského štátu. Náhrada sa poskytne najviac za pobyt počas obdobia troch mesiacov. Ak sa predpokladá, že pobyt navrátenca bude trvať dlhšie ako tri mesiace, vykonávajúci členský štát a vydávajúci členský štát sa dohodnú o dodatočných nákladoch;
- f) náklady zdravotnej starostlivosti. Zahŕňajú skutočné náklady na poskytnutie lekárskeho ošetrovania navrátencovi a sprievodu v naliehavých prípadoch vrátane výdavkov na nevyhnutnú hospitalizáciu.

prijala toto rozhodnutie:

Článok 1

Toto rozhodnutie ustanovuje príslušné kritériá a praktické opatrenia na odškodnenie finančného rozdielu, ktorý môže vzniknúť v dôsledku uplatňovania smernice 2001/40/ES, ak vyhostenie nie je možné uskutočniť na náklady dotknutého/ých príslušníka/ov tretej krajiny.

Článok 2

1. Vydávajúci členský štát nahradí vykonávajúcemu členskému štátu finančné rozdiely, ktoré môžu vzniknúť v dôsledku uplatňovania smernice 2001/40/ES, ak vyhostenie nie je možné uskutočniť na náklady dotknutého/ých príslušníka/ov tretej krajiny.

Vykonávajúci členský štát poskytne vydávajúcemu členskému štátu všeobecné informácie o smerných nákladoch na operácie odsunu.

2. Náhrada nákladov sa uskutoční na žiadosť vykonávajúcего členského štátu na základe minimálnych skutočných nákladov a na základe nasledovných zásad:

- a) dopravné náklady. Zahŕňajú skutočné náklady na letenku do výšky oficiálnej sadzby IATA pre príslušný let v čase výkonu. Nárok na náhradu skutočných nákladov pozemnej alebo námornej dopravy autom, vlakom alebo loďou je možné uplatniť na základe vlakového alebo lodného lístku druhej triedy na príslušnú vzdialenosť v čase výkonu;
- b) administratívne náklady. Tieto zahŕňajú skutočné náklady na vízové poplatky a poplatky za vydanie cestovných dokladov na návrat (*laissez-passer*);

Vykonávajúci členský štát sa v prípade potreby poradí s vydávajúcim členským štátom a dohodne sa o nákladoch, ktoré presahujú náklady uvedené v tomto odseku alebo o dodatočných nákladoch.

Článok 3

1. Žiadosti o náhradu nákladov sa podávajú písomne a priložia sa písomné dôkazy o vymáhateľných nákladoch.

2. Žiadosti o náhradu nákladov je možné podať iba vo vzťahu k rozhodnutiam o vyhostení, ktoré boli vydané po nadobudnutí účinnosti tohto rozhodnutia.

Nárok na náhradu nie je možné uplatniť vo vzťahu k výkonu rozhodnutí o vyhostení, ktoré boli vydané skôr ako štyri roky pred ich výkonom.

3. Žiadosti o náhradu, ktoré boli predložené neskôr ako jeden rok po ich výkone, je možné zamietnuť.

4. Každý členský štát zriadi národné kontaktné miesto pre vykonávanie tohto rozhodnutia a príslušné údaje oznámi ostatným členským štátom.

Každú žiadosť o náhradu nákladov zašle národné kontaktné miesto vykonávajúcего členského štátu národnému kontaktnému miestu vydávajúcего členského štátu, ktoré informuje národné kontaktné miesto vykonávajúcего členského štátu o prijatí žiadosti.

5. Národné kontaktné miesto vydávajúceho členského štátu oznámi najneskôr do troch mesiacov národnému kontaktnému miestu vykonávajúceho členského štátu schválenie alebo zamietnutie žiadosti. Toto oznámenie je v písomnej forme a v prípade zamietnutia s uvedením dôvodov.

6. Platby sa uskutočnia najneskôr do troch mesiacov od schválenia platby národným kontaktným miestom vydávajúceho členského štátu.

7. Národné kontaktné miesta vykonávajúceho členského štátu a vydávajúceho členského štátu sú informované o platbách a o zamietnutiach náhrady nákladov.

Článok 4

1. S cieľom kontroly hladkého vykonávania tohto rozhodnutia, ako aj smernice 2001/40/ES, každé národné kontaktné miesto pravidelne poskytuje informácie týkajúce sa najmä: celkového počtu vykonávacích opatrení prijatých podľa smernice 2001/40/ES, ktorých náklady boli uhradené v súlade s týmto roz-

hodnutím, a celkového počtu zamietnutí náhrady nákladov spolu s dôvodmi takých zamietnutí.

2. Tieto informácie môžu zahŕňať aj odporúčania zamerané na zlepšenie kritérií a praktických opatrení tohto rozhodnutia.

Článok 5

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť v nasledujúci deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 6

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Bruseli 23. februára 2004

Za Radu

predseda

B. COWEN